

مقدمه

در گذشته به واسطه تعاملات اجتماعی و پایداری زیستی شاهد سرزندگی و پویایی در محلات شهری بوده‌ایم. با توجه به پیشرفت صنعتی و واردشدن ماشین به عرصه شهری، حضور انسان‌ها رفتارهای کمرنگ و اولویت به ماشین داده شد. این امر شهرها را دچار چالش‌های اجتماعی، فرهنگی و... کرده است. این مسئله متخصصان را بر آن داشت که به‌دلیل تعامل میان جامعه صنعتی و سرزندگی در سایه پایداری زیستی باشند. توسعه بی‌حد و مرز شهرهای بزرگ، چاره‌ای جز توجه به محله‌محوری و مشارکت شهروندان در اداره شهر باقی نگذاشته است. امروزه ابعاد انسانی محله بیش از هر زمان دیگر مورد توجه طراحان شهری قرار گرفته است (ژل، ۲۰۰۴). در گذشته محله تحت شرایط اجتماعی-اقتصادی زمان خود کارکردی مناسب به عنوان سکونتگاه در قالب سلول‌های شهری ارائه می‌داد. در دوران معاصر گسترشدن محلات و پیدایش فضاهای جدید شهری با معیارهای بیگانه با فرهنگ بومی، درواقع، تبلور فضایی تغییرات مزبور در اوضاع اقتصادی-اجتماعی کشور است (پاکزاد و جهانشاه، ۱۳۸۶). پایداری اجتماعی اصول سیاسی و اجتماعی را با مسائل مربوط به مشارکت، شادی، رفاه و کیفیت زندگی ترکیب می‌کند پس مفهوم پایداری نیازمند یک شبکه کالبدی-اجتماعی است (ضرغامی، ۱۳۸۷).

کیفیت‌های مکانی (شامل سرزندگی، دسترسی، اجتماعی، زیستمحیطی و...) یا کیفیت‌های کالبدی-فضایی بر روی پایداری محلات تأثیرگذار است. هم‌اکنون در طراحی و ساماندهی محلات پایدار، توجه به افزایش حیات اجتماعی و اختیاری ساکنان به منظور ارتقای پایداری اجتماعی، مورد تأکید است. حضور و فعالیت پیاده در محله، ضامن حیات و زندگی روزمره شهروندان است؛ از این‌رو، ایجاد محلات و فضاهای محله‌ای مناسب برای حضور اختیاری و اجتماعی عابرین پیاده، راهکاری در جهت مشمولیت اجتماعی و فضایی و تحقق پایداری اجتماعی است؛ بنابراین تبیین و شناسایی معیارهای مؤثر در برنامه‌ریزی و طراحی محلات پایدار ما را یاری می‌رساند (خلوصی و همکاران، ۱۳۹۲). در تحقیق حاضر مؤلفه‌هایی همچون کالبدی-فضایی، اجتماعی، اقتصادی، زیستمحیطی و فرهنگی در پایداری محلات بررسی خواهد شد. اهمیت تحقیق حاضر، توجه به پایداری اجتماعی و الزام در خلق فضاهای اجتماع‌پذیر برای جوامع انسانی به عنوان سرمایه اجتماعی، در روند توسعه شهرها در عصر بحران هویت اجتماعی در سایه توجه به ماشین و توسعه مسیرهای سواره‌رو (شامل اتوبان، بزرگراه و خیابان) و نیاز به باز زنده‌سازی مفاهیم اجتماعی با رویکرد توسعه محلات شهری و مکان‌های جمعی، پویا و سرزنشه است. هدف از پژوهش رسیدن به محله‌ای پایدار، سرزنشه و افزایش تعاملات اجتماعی مردم محله است.

از پژوهش‌های زیر می‌توان به عنوان پیشینه نام برد: تونی گارنیه (۱۹۱۷) در تحقیق خود به موقعیت غیرفعالی انسان در مقابل محیط جهت‌یابی عابران پیاده در محیط‌های شهری تأکید می‌کند. به نظر او به‌طور کلی حرکت و رفتار عابر پیاده، متأثر از پارامترهای کالبدی-فضایی است. گروه ام برانت لند (۱۹۸۷) مفهوم معماری پایدار عمدهاً بر دو اصل تکیه دارد؛ گروهی که به طراحی ساختمان براساس ارتباط و تأثیر آن بر محیط‌زیست توجه داشته و گروه دیگری که

به کاهش مصرف انرژی در ساختمان اشاره دارد. ریچارد راجرز (۲۰۰۷) طراحی پایدار قصد دارد تا با نیازهای آینده روبه‌رو شود، بدون آنکه منابع طبیعی باقی‌مانده برای نسل آینده را از بین ببرد.

در مورد ساختمان‌ها، طراحی پایدار به کارایی منابع، انرژی حداقل، انعطاف‌پذیری و عمر طولانی، اشاره می‌کند. لی چو گویل چارلز (۲۰۰۸) کمبود تسهیلات عمومی همچون مدارس و فضاهای سبز در محله‌ها باعث ناپایداری این شهر شده است. سان وی و فان جی (۲۰۱۰) به‌طور کلی سطح توسعه پایدار شهرهای معدنی نسبت به میانگین شهرهای سراسر کشور پایین‌تر است. دمپسی و همکاران (۲۰۱۲) تراکم مسکونی محله‌ای یک اثر مثبت بر استفاده از خدمات محله‌ای و تسهیلات دارد. تحقیق حاضر به لحاظ ماهیت از نوع تحقیقات توصیفی-تحلیلی و به لحاظ زمانی از نوع مقطوعی آینده‌نگر و به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ فرآیند جز روش کیفی محسوب می‌شود. ابزار گردآوری اولیه در مطالعه حاضر، پرسش‌نامه مبتنی بر ابعاد مختلف متغیرهای تحقیق (مؤلفه‌های محیطی و غیر محیطی محله‌ی پایدار) جهت ارزیابی نظرات ساکنین محله نازوان در بافت میانی شهری شهرستان اصفهان در پاییز سال ۹۹ و با جمعیت ۳۲۰۰۰ است. سؤالات ما از نوع ترکیبی، رتبه‌ای و هم از طیف لیکرت می‌باشد. از آنجایی که متغیرها یعنی زیستمحیطی، کالبدی فضایی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی است به کیفیت محله پایدار می‌بردازد و نیز ویژگی عمومی و فردی پاسخ‌گویان و میانگین متغیرهای اصلی تحقیق را توصیف می‌کند و با استفاده تحلیل‌هایی همچون تحلیل‌های رگرسیون و تحلیل همبستگی و تحلیل مسیر و میزان روابط و تأثیرگذاری متغیرهای مستقل بر وابسته (کیفیت کالبدی-فضایی بر پایداری محله) و تأثیر عوامل فردی بر متغیرها را تحلیل و بررسی می‌کند. لذا روش تحقیقی توصیفی-تحلیلی برای پژوهش حاضر انتخاب شده است.

۱. مبانی نظری

رشد سریع شهرنشینی همگام با تغییرات اساسی در سبک و شیوه زندگی شهری متأثر از نظام سرمایه‌داری و ورود اتومبیل و دیگر تکنولوژی‌های جدید باعث بروز و ظهور مشکلات متعدد شهرنشینی و شهرسازی در تمامی ابعاد اجتماعی، اقتصادی، زیستمحیطی و بهویژه کالبدی شهرها شده است. یکی از مکان‌هایی که به شدت از این تحولات متأثر بوده نظام محلات شهری چه در شهرهای قدیمی و چه در شهرهای جدید است که منجر به از هم پاشیدگی و گستالت تعاملات و سبک زندگی خاص اینگونه محلات گشته است (رضایی و دیگران، ۱۳۹۴).

۱.۱. محله و توسعه پایدار محله‌ای

حکومت محلی عهده‌دار انتخاب و تصمیم‌گیری درباره ارزش‌های اجتماع محلی و اتخاذ تصمیماتی است که به‌طور مستقیم بر پایداری شهرها از نظر اجتماعی، اقتصادی و زیستمحیطی تأثیر می‌گذارند؛ بنابراین بهترین نقطه شروع حرکت بهسوی پایداری محسوب می‌شود. به‌یقین، تمام حاکمان عمیقاً از ارزش دموکراسی محلی آگاهی و آن را باور دارند. دموکراسی محلی در دستیابی به پایداری شهرها نقش مهمی ایفا می‌کند (ولیس، ۲۰۰۶: ۱۳). نمود توسعه پایدار محله‌ای در این است که همهٔ مردم و ساکنان محله از همهٔ گروه‌ها، حقوق و امکانات برابر را استفاده کنند و

مسئولیت فعالیت‌ها و تصمیم‌گیری‌هایی را بپذیرند که بر محیط زندگی آن‌ها تأثیر می‌گذارند (ریعیان، ۲۰۰۸: ۱۱۸)؛ به این ترتیب، وجود و تحقق شاخص‌هایی نظیر هویت، سرزندگی، پویایی، تأمین تجهیزات، خدمات، تنوع و دسترسی مناسب از ضرورت‌های محله پایدار هستند (عزیزی، ۱۳۸۵: ۳۹).

۱.۲. پایداری

پایداری، برداشت، شناخت و تلقی از یک محله، در برگیرنده ابعاد مختلف اجتماعی، روانشناسی، ذهنی، کالبدی و سیاسی است. محله پایدار محله‌ای است که تلقی از آن به عنوان یک محله و در قالب مجموعه‌ای از عوامل فوق‌الذکر دارای معنی و مفهوم باشد. وجود و تحقق معیارهایی نظیر هویت، سرزندگی، پویایی، تأمین تجهیزات و خدمات، تنوع و دسترسی مناسب می‌تواند از ضرورت‌های یک محله پایدار باشد. در این میان، ظرفیت قابل تحمل محیط نیز به عنوان یک موضوع اساسی در پایداری محله مطرح می‌شود (معصومی سلمان، ۱۳۹۰)

تصویر شماره ۱

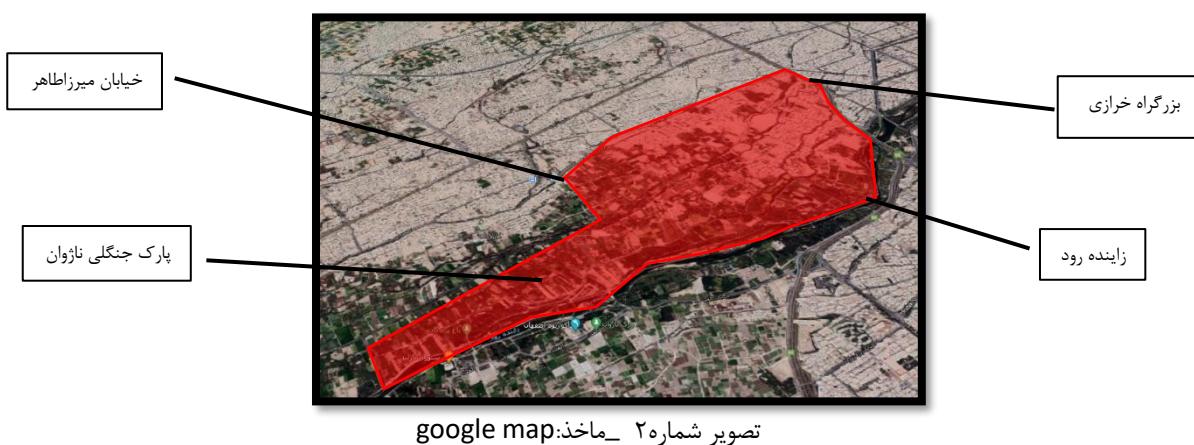
گویه‌های حاصل از مطالعات استنادی به این صورت در جدول زیر وجود دارد: محله پایدار به دو بعد محیطی و غیرمحیطی تقسیم شده است. بُعد محیطی شامل مؤلفه کالبدی-فضایی و زیستمحیطی است که مؤلفه کالبدی-فضایی به دسته‌های انضباط توده و فضا که شامل معیارهای شبکه ارتباطی منسجم (روشنی و دیگران، ۱۳۹۶) و (پائولین ون دن برگ و دیگران، ۲۰۱۷)، تراکم قابل تحمل محله (محمد تقی و دیگران، ۱۳۹۸) و (عبدالوهیت و دیگران، ۱۳۹۰)، پویایی (اکبری و دیگران، ۱۳۹۰) و ایوب شریفی، ۲۰۱۵)، وحدت (رحمانی و دیگران، ۱۳۹۷) و (نقیبی و دیگران، ۲۰۱۴)، غنای بصری (طباطبایی و دیگران، ۱۳۹۵) و (روح الله رحیم و دیگران، ۲۰۲۰)، قلمرو (ایزدی و دیگران، ۱۳۹۱) و سریدون اوون، ۲۰۰۸) و دید و منظر (همتی و دیگران، ۱۳۹۹) و (هلن هووت و دیگران، ۲۰۲۰) تقسیم شده است. دسته عملکرد و فعالیت شامل معیارهای سرزندگی (صدقتی و دیگران، ۱۳۹۵) و هلن هووت و

دیگران، ۲۰۲۰)، اینمی و امنیت (سالاری پور، ۱۳۹۶) و (پارسادوست و دیگران، ۲۰۱۹)، سازگاری (صیامی و دیگران، ۱۳۹۶) و (لیلام. بیسر، ۲۰۱۷)، اختلاط کاربری‌ها (صیامی و دیگران، ۱۳۹۶) و (سوزانا ام. لی، ۲۰۱۷)، انعطاف‌پذیری (محمدی‌زاده و دیگران، ۱۳۹۸) (شنگوی وانگو دیگران، ۲۰۲۱)، نفوذ‌پذیری (باستانی و دیگران، ۱۳۹۸) و (پارسادوست و دیگران، ۲۰۱۹)، خوانایی (پیری و دیگران، ۱۳۹۶) و (شیخ کاظمی و دیگران، ۲۰۱۹)، تنوع (رحمانی و دیگران، ۱۳۹۵) و (الکساندر تیندیل و دیگران، ۲۰۲۰)، تسهیلات شهری (ندایی طوسی، ۱۳۹۶) و (بنیامین دی لایبویچ، ۲۰۱۸) و همه‌شمول بودن (مهوش آزادی، ۱۳۹۶) و (هرنستام، ۲۰۱۷) تقسیم شده‌اند. مؤلفه دوم بُعد محیطی، زیستمحیطی است که شامل دسته‌های انرژی، پاکیزگی و فضای سبز است؛ دسته انرژی شامل معیارهای مصرف انرژی (نیکوبی و دیگران، ۱۴۰۰) و (اوجونوگوا عثمان و دیگران، ۲۰۲۰)، آسایش اقلیمی (برنا رضا، ۱۳۹۸) و (کیما و دیگران، ۲۰۱۹) و تعادل اکوسیستم‌ها (تریزی، ۱۳۹۹) و شیانگ سنگ دو و دیگران، ۲۰۱۳) است. دسته پاکیزگی شامل معیارهای آلودگی صوتی (قانعی و دیگران، ۱۳۹۶) و (کیما و دیگران، ۲۰۱۹)، آلودگی هوا (قانعی و دیگران، ۱۳۹۶) و (کیما و دیگران، ۲۰۱۹)، آلودگی بصری (قانعی و دیگران، ۱۳۹۶) و (کیما و دیگران، ۲۰۱۹)، آلودگی جانوران موذی (قانعی و دیگران، ۱۳۹۶) و (کیمیا و دیگران، ۲۰۱۹)، پاکیزگی و نظافت محله (قانعی و دیگران، ۱۳۹۶) و اوجونوگوا عثمان و دیگران، ۲۰۲۰) است و دسته فضای سبز شامل معیارهای کیفیت فضای سبز (مبارکی و دیگران، ۱۳۹۶) و (گیلرمو ری گوزال، ۲۰۱۸) و توزیع فضای سبز (مبارکی و دیگران، ۱۳۹۶) و (گیلرمو ری گوزال، ۲۰۱۸) می‌باشد.

همچنین بُعد غیرمحیطی پایداری محله شامل دسته اجتماعی، دسته فرهنگی و دسته اقتصادی است. دسته اجتماعی از زیرمعیارهای نظارت و کنترل اجتماعی (رحیمی و دیگران، ۱۳۹۹) و (کمیلی و دیگران، ۲۰۱۵)، مشارکت اجتماعی (سجادی و دیگران، ۱۳۹۶) و (کمیلی و دیگران، ۲۰۱۵)، پایداری اجتماعی (رحیمی-۱۳۹۹) و (کمیلی و دیگران، ۲۰۱۵)، تعلق خاطر ساکنین به محله (حسنی میانروdi، ۱۳۹۶) و (کمیلی و دیگران، ۲۰۱۵) و شهرت و اعتبار محله (توانا و دیگران، ۱۳۹۶) و (رانجان دتا، ۲۰۱۹) تشکیل شده است. دسته فرهنگی شامل معیارهای ارتباط با بخش‌های فرهنگی محله (عبدالله‌زاده و دیگران، ۱۳۹۲) و (آملی گرین، ۲۰۱۹) و هویت (عبدالله‌زاده و دیگران، ۱۳۹۲) و (آملی گرین، ۲۰۱۹) می‌باشد و دسته اقتصادی شامل معیارهای ارزش مالی ملک (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و اندرو استانی‌سلاو، ۲۰۱۹)، هزینه دسترسی به خدمات شهری (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و (زلانگ شی، ۲۰۱۸)، هزینه دسترسی به مایحتاج (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و (زلانگ شی، ۲۰۱۸)، سرزندگی اقتصادی (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و (زلانگ شیا، ۲۰۱۸)، هزینه انرژی (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و (اسکویر و بوث، ۲۰۱۵)، هزینه تعمیر و نگهداری (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و (اسکویر و بوث، ۲۰۱۵) و وجود اشتراکات فرهنگی نسبت به اشتراکات اقتصادی (حاجی علی‌اکبری، ۱۳۹۶) و (اسکویر و بوث، ۲۰۱۵) است.

۱.۳ معرفی نمونه موردی

شهر اصفهان در طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۴۱ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۵۱ دقیقه شرقی و از نظر عرض جغرافیایی در عرض شمالی ۳۲ درجه و ۳۲ دقیقه تا ۳۲ درجه و ۵۱ دقیقه واقع شده است. این شهر از ۱۴ منطقه تشکیل شده و منطقه ۹ از جمله مناطق غربی این شهر است. این منطقه از ۲۶ محل تشکیل شده که به صورت پراکنده در کل منطقه توزیع شدند و چگونگی قرارگیری محله‌ها و براساس شبکه معابر تعریف شده و جایگاه تاریخی که از گذشته تا به امروز داشته‌اند. محله نازوان^۱ یکی از این محلات این منطقه است که با توجه به وضعیت قرار گرفتن نازوان در مسیر بادهای غربی-جنوب غرب به شمال شرق و قرار گرفتن اکثر صنایع آلاینده در غرب اصفهان، این بیشه به عنوان فیلتر طبیعی برای شهر اصفهان عمل می‌کند. اراضی محدوده نازوان به دلیل دارا بودن پوشش سبز و عبور رودخانه از آن در مجموع اقلیم معتدل‌تری نسبت به اصفهان دارد. این منطقه سرچشمۀ اکثر مادی‌های شهر اصفهان از این منطقه نازوان است. وجود ارگ نازوان، آبوهوای محله، زاینده‌رود، بافت تاریخی محله، فضای سبز و مسیرهای پیاده و دوچرخه‌ای که در این منطقه وجود دارد باعث شده که افراد علاقه‌مند به حضور در محل باشند.

جدول شماره ۳ : معرفی نمونه موردی تحقیق بر اساس مطالعات میدانی و اسنادی. مأخذ: نگارنده

مشخصات	محله
<p>معرفی موقعیت سایت:</p> <p>تصویر شماره ۴ - مأخذ: نگارنده</p>	<p>تصاویر</p>
<p>شهرداری منطقه ۹:</p> <p>تصویر شماره ۶ - مأخذ: نگارنده</p>	<p>نازوان</p>
<p>موقعیت سایت:</p> <p>تصویر شماره ۳ - مأخذ: نگارنده</p>	<p>مسجد محله:</p> <p>تصویر شماره ۵ - مأخذ: نگارنده</p>
<p>موقعیت مکانی: از سمت شرق به بزرگراه خیام، از شمال به خیابان میرزا طاهر غربی، از جنوب به بدنۀ شمالی زاینده رود، و از غرب به ورزشگاه امام علی منتهی می‌شود.</p>	
<p>جمعیت محله: ۳۲۰۰۰ نفر</p>	<p>مساحت محله: ۳۴۰۰ هکتار</p>

۲. بخش تحلیل‌ها

۱.۴. داده‌های توصیفی

در این فصل ابتدا از طریق آمار توصیفی به مطالعه و توصیف برخی ویژگی‌های پاسخ‌گویان نظری جنسیت، گروه سنی، تأهل، نوع سکونت، وضعیت سلامت، تحصیلات... پرداخته شده است. در بخش دوم نیز با استفاده از آزمون‌های آماری به تحلیل و آزمون فرضیه‌های تحقیق پرداخته شده است. آزمون‌های این پژوهش شامل ۱۰۰ نفر از ساکنان شهر اصفهان، بوده‌اند. از این تعداد، ۲۸٪ مرد و ۷۲٪ زن بودند که از این تعداد، ۳۱٪ در گروه سنی ۳۰-۴۰ سال، ۳۵٪ در گروه سنی ۴۰-۵۰ سال، ۲۵٪ در گروه سنی ۵۰-۶۰ سال و درنهاشت ۹٪ در گروه سنی بیشتر از ۶۰ سال بوده‌اند میزان تحصیلات این افراد بدین صورت است که، ۳۱٪ دارای مدرک دیپلم و پاییزین‌تر، ۴۷٪ دارای مدرک لیسانس، ۱۸٪ دارای

مدرک فوق لیسانس و درنهایت ۴٪ دارای مدرک دکتری بوده‌اند و سابقه سکونت آن‌ها نیز براساس محاسبات این‌گونه است که ۱۲٪ کمتر از ۱ سال، ۱۶٪ ۳ تا ۵ سال، ۱۸٪ ۵ تا ۱۰ سال و درنهایت ۳۶٪ بیشتر از ۱۰ سال دارای سکونت در شهر اصفهان بودند. نوع مسکن این افراد براساس محاسبه شده، ۵٪ آپارتمان، ۳۱٪ ولایی و ۱۵٪ چندخانواری را به عنوان نوع سکونت خود اعلام کردند.

۱.۵. تأثیر عوامل فردی بر مؤلفه‌های کیفیت محیطی

طبق نتایج به دست آمده از آزمون تی تست مشخص شده است که بین زنان و مردان به لحاظ ارزیابی کیفیت شاخص‌های محیطی و غیرمحیطی، زیستمحیطی و کالبدی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی هیچ‌گونه تفاوت معناداری وجود ندارد. به دلیل سطوح معناداری بیشتر از ۵٪ و عدم اختلاف فاحش میانگین شاخص‌های اصلی مدل، هیچ‌یک از تفاوت‌ها بین مردان و زنان معنادار نبوده است.

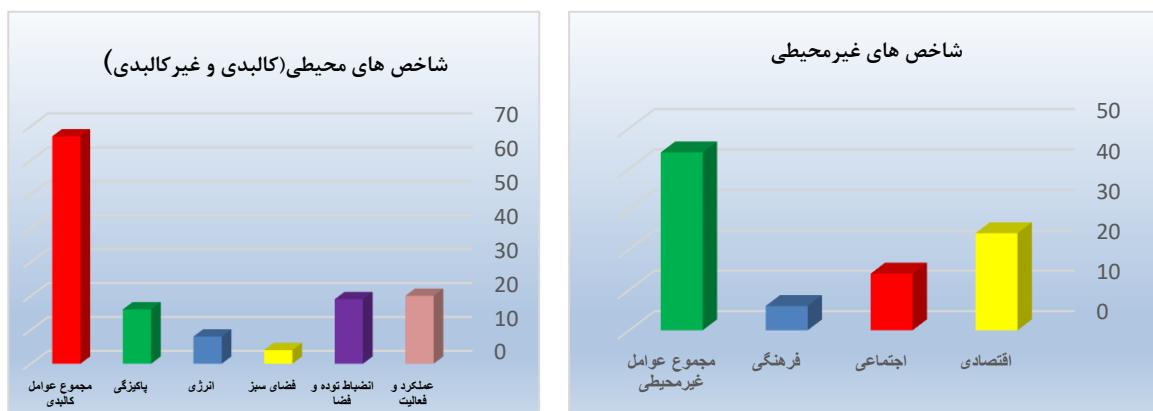
۱.۶. بررسی میزان کیفیت محیطی ادراکی

برای به دست آوردن میزان کیفیت ادراکی ساکنان از محله، از آزمون تی تست استفاده شد است که با توجه به آن‌ها، جداول آزمون میانگین برای هر یک از مؤلفه‌ها نشان می‌دهد که میانگین امتیاز شاخص‌های محیطی ۶۷.۳ و شاخص‌های غیرمحیطی با ۴۳.۶ است که محیطی شامل کالبدی-فضایی و زیستمحیطی می‌شود و غیرمحیطی شامل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. در شاخص محیطی بیشترین تأثیر را عملکرد و فعالیت با امتیاز ۱۹.۸ و کمترین امتیاز را فضای سبز با ۴.۴ دارد. در شاخص غیرمحیطی بیشترین تأثیر را مؤلفه اقتصادی با ۲۳.۹ و کمترین تأثیر را فرهنگی با ۵.۶ امتیاز دارد. همچنین طبق اطلاعات به دست آمده از آزمون همبستگی پیرسون، مشخص شده است که بین شاخص کالبدی با میزان ادراک ساکنان از کیفیت‌های محیطی محله به دلیل سطح معناداری کمتر از ۵٪، رابطه معناداری وجود دارد.

همبستگی بین دو متغیر مذکور ۰.۳۰۶ به دست آمده است که نشان از یک همبستگی متوسط بین دو متغیر می‌باشد. بین شاخص زیستمحیطی با میزان ادراک ساکنان از کیفیت‌های محیطی محله به دلیل سطح معناداری بیشتر از ۵٪، رابطه معناداری وجود ندارد و همبستگی بین دو متغیر مذکور ۰.۰۷۵ به دست آمده است که نشان از یک همبستگی ضعیف و غیرمعنادار دارد و با توجه به اطلاعات به دست آمده از آزمون همبستگی پیرسون، مشخص شده است که بین شاخص غیرمحیطی (فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی) با میزان ادراک ساکنان از کیفیت‌های محیطی محله به دلیل سطح معناداری کمتر از ۵٪، رابطه معناداری وجود دارد. همچنین همبستگی بین دو متغیر مذکور ۰.۴۹۳ به دست آمده است که نشان از یک همبستگی بالا بین دو متغیر می‌باشد.

۱/۷. بررسی میزان اثرگذاری مؤلفه‌ها بر کیفیت محیطی

به منظور رتبه‌بندی و میزان اثرگذاری مؤلفه‌ها و شاخص‌ها بر کیفیت ادراکی ساکنان از آزمون رگرسیون استفاده می‌شود (بررسی بین سطح نخست و دوم تحقیق). جدول آزمون رگرسیون برای مؤلفه‌های اصلی نشان می‌دهد که بین مؤلفه‌های دسته دوم (محیطی و غیرمحیطی) به عنوان متغیرهای مستقل و مؤلفه پایداری به عنوان متغیر وابسته رابطه خطی وجود دارد. جدول میانگین نشان می‌دهد که وقتی ($\text{sig} = 0$) حداقل یکی از متغیرهای مستقل دارای رابطه خطی با متغیر وابسته (پایداری) است. در مدل تحلیلی رگرسیون چند متغیر به صورت همزمان قدرت پیش‌بینی هریک از متغیرها نسبت به ادراک ساکنان از کیفیت‌های محیطی محله مورد بررسی قرار می‌گیرد. متعاقباً طبق اطلاعات به دست آمده از جداول فوق و همچنین سطح معناداری و میزان بتای به دست آمده مشخص شده است که شاخص‌های فرهنگی، اجتماعی و کالبدی قدرت پیش‌بینی ادراک ساکنان در مورد کیفیت محله را دارند. همچنین شاخص‌های فرهنگی با بتای ۰.۶۰۱ بیشترین قدرت پیش‌بینی ادراک ساکنان در مورد کیفیت محیطی محله دارد.

نمودار ۱- بررسی میانگین مؤلفه‌های شاخص غیرمحیطی نمودار ۲- بررسی میانگین مؤلفه‌های شاخص محیطی (کالبدی و غیرکالبدی)

۲. بحث و بررسی

در پژوهش حاضر تأثیر عوامل فردی و دو مؤلفه اصلی محیطی (با جز مؤلفه‌های زیستمحیطی و کالبدی-فضایی) و غیرمحیطی (با جز مؤلفه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی) بر پایداری محله نمونه، مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌های آزمون رگرسیون در سطح دوم نشان داد که مؤلفه غیرمحیطی بیشترین اثرگذاری را دارد. جز مؤلفه‌های این مؤلفه فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است. در پژوهشی در بین ابعاد توسعه پایدار، بعد اجتماعی به عنوان یکی از ابعاد اصلی شناخته می‌شود که بیشتر با ابعاد کیفیت زندگی همگام است و بر مفاهیمی مانند آینده‌نگری، عدالت اجتماعی و... تأکید دارد (مافر، عزت‌الله، عبداله‌زاده مهدی) یافته‌های آزمون رگرسیون در سطح سوم نشان داد که از بین مؤلفه‌های غیرمحیطی، زیرمؤلفه فرهنگی اثرگذاری بیشتری از اجتماعی و اقتصادی دارد و از بین مؤلفه‌های محیطی، کالبدی با

زیرمؤلفه‌های انضباط توده و فضا و فعالیت و عملکرد، انضباط توده و فضا بیشترین اثرگذاری را دارد. در تحقیقی دیگر می‌توان به این نتیجه رسید که مؤلفه کالبدی با زیرشاخص‌های عمر بنا، نوع مصالح ساخت، کیفیت اینیه، وضعیت پوشش خیابان‌ها و ... بیشترین تأثیر را در کاهش سطح کیفیت زندگی در محله را دارد.

نتیجه‌گیری

الگوهای ارزیابی از محیط سکونتی شهری می‌تواند در شناسایی وضع موجود، آگاهی از نقاط قوت، کاستی‌ها و نواقص احتمالی با هدف ارتقای کیفیت محیط‌های سکونتی مؤثر واقع گردد. یکی از بهترین الگوهای ارزیابی، استفاده از دیدگاه ساکنان درخصوص وضعیت موجود محل سکونتیشان است. در پژوهش حاضر، چهار بُعد (کالبدی-فضایی، زیستمحیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) شامل سیزده شاخص قابل‌سنجش در سه سطح از نظر ساکنان محله نازوان اصفهان، مورد ارزیابی قرار گرفت. در پژوهش حاضر تأثیر عوامل فردی و دو مؤلفه اصلی محیطی (با جز مؤلفه‌های زیستمحیطی و کالبدی-فضایی) و غیرمحیطی (با جز مؤلفه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی) بر پایداری محله نمونه، مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس نتایج بهدست آمده عوامل فردی تأثیر چندانی بر روی ادراک ساکنان نداشته است. در بخش پیش‌بینی تغییرات رابطه معناداری بین مؤلفه زیستمحیطی و اقتصادی با ادراک ساکنان دیده نشده است؛ در حالی که عوامل اجتماعی، فرهنگی و کالبدی-فضایی مؤثر بوده‌اند و بیشترین تأثیر را مؤلفه فرهنگی با امتیاز ۱۶۰ دارد.

پیشنهادات برای پایداری محله:

طراحی مجدد جداره‌ها و نمای ساختمان‌های عمومی؛

طراحی مسیرهای پیاده و دوچرخه برای حفظ پیاده‌مداری؛

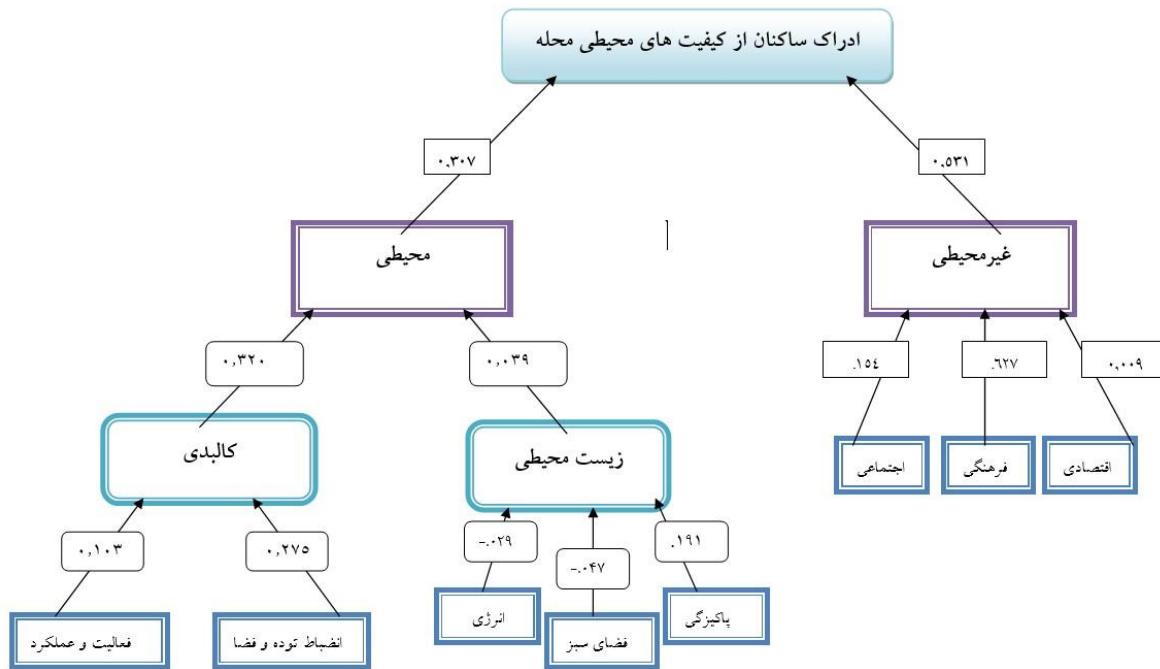
بهبود وضعیت معابر؛

طراحی پلازای شهری برای افزایش تعاملات اجتماعی ساکنان محله؛

نصب تابلوها و نمادهای شهری برای خوانایی محیط محله؛

پیشنهادات طراحی برای فضا‌های بلااستفاده و خلوت به منظور افزایش امنیت محله؛

افزایش و ارتقای فضاهای سبز در سطح محله به منظور افزایش سرزندگی.

تصویر شماره ۴

فهرست منابع و مأخذ:

مقالات

تبیریزی، نازنین؛ زال، محمدحسن و جعفرپیشه، ملیکا. (۱۳۹۹). «نقش فعالیت‌های گردشگری در توسعه خدمات فرهنگی اکوسیستم‌های شهری (مطالعه موردی: منطقه ۳ شهر اصفهان)». پژوهش‌های جغرافیای برنامه‌ریزی شهری، ۱(۱)، ۱۱۵-۱۳۶.

توان، مصطفی؛ نوریان، فرشاد. (۱۳۹۶). «سنگشن پایداری اجتماعی در محلات پراکنده‌رو (مطالعه موردی: محله شادآباد تهران)». پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۴۹(۴)، ۹۰۰-۸۸۵.

حاجی علی‌اکبری، کاوه. (۱۳۹۶). «شناسایی شاخص‌های مؤثر بر تحقق پایداری محله از جنبه کارکردی موردنژوهی: محلات دارای بافت فرسوده در شهر تهران». باغ نظر، ۱۴(۵۱)، ۴۵-۶۰.

حافظی‌فر، مریم؛ حبیب، فرح و ذبیحی، حسین. (۱۳۹۸). «تحلیل تفسیری ساختاری معیارها و شاخص‌های پایداری اجتماعی در محلات شهری نمونه موردی: محلات شهر اردبیل». فصلنامه جغرافیا و توسعه، ۱۷(۵۷)، ۳۱-۴۸.

حبیب، فرح. (۱۳۸۶). «رویکرد پایداری در متن شهرسازی». فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط‌زیست، ۹(۱)، ۱۲۰-۱۱۱.

خسروبیگی برچلوئی، رضا و همکاران. (۱۳۹۳). «ارزیابی و اولویت‌بندی پایداری اجتماعی در نواحی شهری با استفاده از تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره تاسیس فازی سلسله‌مراتبی (مطالعه موردی: شهر بندر ترکمن)». جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، ۱۲(۲).

رضا، بنا. (۱۳۹۶). «مطالعه شاخص‌های زیست اقلیمی مؤثر بر آسایش انسان (نمونه موردی: شهرستان بهبهان)». آمایش محیط، دوره ۱۲۵، شماره ۴۵، ۱۱۷-۹۵.

شفیعی، محمدعلی؛ شفیعی، سعید. (۱۳۹۱). «بررسی رابطه توسعه پایدار اجتماعی و سرمایه اجتماعی نمونه: ساکنان محله غیررسمی شمیران نو». جامعه‌شناسی کاربردی، ۲۳(۲)، ۱۳۹-۱۶۴.

عبداللهزاده، سیده مهسا؛ ارژمند، محمود و امین‌پور، احمد. (۱۳۹۶). «ابعاد پایداری اجتماعی در کالبد محله‌های سنتی ایران، نمونه موردی: محله سنگ‌سیاه شیراز». معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۱۰(۱۹)، ۳۵-۵۴.

عزیزی، محمدمهردی؛ قرائی، آزاده. (۱۳۹۴). «برنامه‌ریزی کاربری زمین در راستای توسعه پایدار محله‌ای با تأکید بر بهینه‌سازی مصرف انرژی (مطالعه موردی: محله دروس، تهران)». هویت شهر، ۹(۲۲)، ۵-۱۸.

غفوریان، میترا؛ افшиین مهر، وحید و نوروزی‌زاده، زهرا. (۱۳۹۶). «بازشناسی مؤلفه‌های پایداری اجتماعی مؤثر بر افزایش تعاملات اجتماعی در مجموعه‌های مسکونی (مطالعه موردی: محله اباذر، تهران)». هویت شهر، ۱۱(۲)، ۳۱-۴۲.

فرهودی، رحمت‌ا...؛ رهنماei، محمدتقی و تیموری، ایرج. (۱۳۹۰). «سنچش توسعه پایدار محله‌های شهری با استفاده از منطق فازی و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: منطقه ۱۷ شهرداری تهران)». *پژوهش‌های جغرافیای انسانی*, ۴۳(۷۷)، ۸۹-۱۱۱.

قانعی، محبوبه؛ اسماعیل‌پور، نجماء و سرائی، محمدحسین. (۱۳۹۶). «سنچش کیفیت زندگی در محلات شهری در راستای ارتقاء کیفیت زندگی (مطالعه موردی: محله قلعه شهر بافق)». *پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*, ۲۸(۸)، ۲۱-۴۴.

کرمی، اسلام؛ پیر بابایی، محمدتقی. (۱۳۹۰). «نارضایتی از مکان پیرامون بافت‌های بازسازی شده؛ نمونه موردی بافت مسکونی پیرامون خیابان شهید نواب صفوی تهران». *مدیریت شهری*, دوره ۹، شماره ۲۷، ۱۸۲-۱۶۳.

کلانتری خلیل‌آباد، حسین؛ حقی، مهدی و دادخواه، محسن. (۱۳۹۳). «مؤلفه‌های اجتماعی الگوی شهرسازی ایرانی و اسلامی. نقش جهان». *مطالعات نظری و فناوری‌های نوین معماری و شهرسازی*, ۴(۱)، ۱۸-۲۶.

گلکار، کوروش. (۱۳۷۹). «مؤلفه‌های سازنده کیفیت طراحی شهری»، صفحه، شماره ۳۲، ۶۵-۳۸.

لطفی، صدیقه؛ نیک‌پور، عامر و سلیمانی، محمد. (۱۳۹۸). «بررسی تأثیر فرم شهر بر میزان مصرف انرژی در بخش مسکونی مطالعه موردی: شهر همدان». *فصلنامه شهر پایدار*, ۱۲(۱)، ۱۰۹-۱۲۲.

مافی، عزت‌الله؛ عبدال‌زاده، مهدی. (۱۳۹۶). «ارزیابی پایداری اجتماعی کلان‌شهر مشهد». *پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری*, ۸(۱۵)، ۶۵-۷۸.

مبارکی، امید؛ فلاح‌پور، سجاد و نوروزی، امیر. (۱۳۹۶). «تحلیلی بر توسعه پایدار شهری؛ مطالعه موردی: مناطق شهری تبریز». *کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی و سنچش از دور در برنامه‌ریزی*، دوره ۸، شماره ۱.

محمدی سنگلی، خشایار؛ قرشی، سیده صدیقه. (۱۳۹۵). «توسعه پایدار شهری؛ رویکرد جهانی با راهکارهای محلی مطالعه موردی: بررسی معیارهای پایداری در معماری سنتی شهر یزد». *شبک*، دوره ۲، شماره ۴ و ۵ (پیاپی ۱۱ و ۱۲)، ۹۹-۸۷.

محمدی، مریم؛ خلوصی؛ امیرحسین. (۱۳۹۲). «تبیین شاخص‌های مؤثر بر افزایش قابلیت پیاده‌مداری به منظور ارتقای پایداری اجتماعی در محلات (محله چیذر)». *معماری و شهرسازی پایدار*، دوره ۱، شماره ۲، ۲۷-۱۳.

مفیدی شمیرانی، سید مجید؛ مضطربزاده، حامد. (۱۳۹۳). «تدوین معیارهای ساختار محلات شهری پایدار». *باغ نظر*، ۱۱(۲۹)، ۷۰-۵۹.

موسی، میرنجف. (۱۳۹۱). «شکل پایدار شهر و عدالت اجتماعی (مطالعه موردی: شهر میاندوآب)». *پژوهش‌های جغرافیای انسانی*, ۴۴، ۱۹۲-۱۷۷.

ندایی طوسی، سحر؛ نوری، علیرضا. (۱۳۹۶). «ارزیابی یکپارچه عدالت بالفعل فضایی در دسترسی به تسهیلات پایه شهری به روش ارزیابی چندمعیاره فضایی؛ موردپژوهی: شهر اردبیل». صفحه. ش. ۳۳، ۲۷، ۱۳۶-۱۰۵.

منابع لاتین:

Guillermo Rey Gozalo a, Juan Miguel Barrigón Morillas, David Montes González, Pedro Atanasio, M. (۲۰۱۷). Relationships among satisfaction noise perception and use of urban green spaces

Komeily, A, Ravi S. Srinivasan. (۲۰۱۰). A need for balance d approach to neighborhood sustainability assessments: A critical review and analysis

Lilah M. Bassar. (۲۰۱۷). Neighborhood Environment and Cognition in Older Adults: A Systematic Review

Lotteau, M, Grace Yepez-Salmon, Nicolas S. (۲۰۱۰). Environmental assessment of sustainable neighborhood projects through NEST, a decision support tool for early stage urban planning

Maha, S. (۲۰۱۸). Sustainability and vernacular architecture: Rethinking what identity is.

Naghibi, E, Farah Habib, Shabani. (۲۰۱۰). Pedestrian Area Design to Promote Social Interaction (Case study: Isfahan Khajoo Neighborhood)

Ojonugwa Usman a , Andrew Adewale Alola, Asumadu Sarkodie, S. (۲۰۲۰). Assessment of the role of renewable energy consumption and trade policy on environmental degradation using innovation accounting: Evidence from the US.

Sakhinia, R ‘Islam Karami-Mojtaba Rafieian Javan Forouzande. (۲۰۱۹). The Qualitative Indicators of the Cultural Sustainability in Relation to the Quantitative Indicators of the Physical Density (Case Study: The three Residential Complexes in Tabriz Metropolis)

Sharifi, A. (۲۰۱۰). From Garden City to Eco-urbanism: The quest for sustainable neighborhood development.

Sharifi, A, Akito M. (۲۰۱۲). A critical review of seven selected neighborhood sustainability assessment tools.

Subramanian, K, Shauhrat S. Chopra, Cakin Ezgi, Jiarun Liu, Xu Zizhen. (۲۰۲۰). Advancing Neighbourhood Sustainability Assessment by accounting for Sustainable Development Goals: A case study of Sha Tin neighbourhood in Hong Kong.

Suzzana M. Lee. (۲۰۱۷). The Relation of Perceived and Objective Environment Attributes to Neighborhood Satisfaction.

Xiangsheng Dou, Shasha Li and Jing Wang. (۲۰۱۳). Ecological Strategy of City Sustainable Development.

Yong Joong Kima, Woo Gon Kima , Hyung-Min Choia , Kullada Phetvaroont. (۲۰۱۸). The effect of green human resource management on hotel employees' ecofriendly behavior and environmental performance.

Yunmi Park, George O Rogers. (۲۰۱۰). Neighborhood planning theory, guidelines, and research: Can area, population, and boundary guide conceptual framing.